

GENERALITAT DE CATALUNYA

Les retallades de CiU (3/10) (Assumptes personals)

L'article 48 de l'EBEP a començaments de 2012 reconeixia un mínim de 6 dies d'assumptes personals per a tots els empleats públics. A partir d'aquí, cada Administració podia establir una quantitat superior. D'aquesta manera la Llei de la Funció Pública de Catalunya (Decret Legislatiu 1/1997), al igual que totes les altres Administracions de l'Estat, establí 9 dies d'assumptes personals.

Els de CiU però (a través del Parlament aquest cop) pensaren que això eren massa dies i decidiren que calia retallar aquesta quantitat. Així, s'establí, de forma pionera a tot l'Estat, que:

Es pot disposar de sis dies de permís l'any, com a màxim, per assumptes personals sense justificació

Com si d'una graciosa concessió es tractés però, la norma establí també que:

... els funcionaris tenen el dret de gaudir de dos dies addicionals en complir el sisè trienni. Aquest dret s'incrementa en un dia addicional per cada trienni complet a partir del vuitè.

Tanmateix, aquesta "concessió" era una mera transcripció del que ja establí, amb caràcter preceptiu, l'EBEP per a totes les Administracions públiques. Clarament, ens volien vendre bou per bèstia grossa.

La cosa però es complicà. Si la retallada dels dies d'assumptes personals s'establí a través d'una Llei del Parlament de Catalunya del mes de març del 2012, al mes de juliol del mateix any, el Govern Central, tot seguir el nostre model, pioner en matèria de retallades, decidí aplicar idèntic criteri i al mes de juliol aprovava el Decret Llei 20/2012 on, mitjançant modificació de l'EBEP, es passava d'establir un mínim de dies d'assumptes

personals a establir-ne un de màxim. A més aquest màxim, s'establia en 3 dies. Se suprimien d'altra banda, tot perjudicant en exclusiva les persones que més anys de servei havien prestat a l'Administració, els dies addicionals per antiguitat. Curiosa forma d'agrair els anys de dedicació i esforç a tirar endavant aquesta Administració.

L'Administració de la Generalitat, els de CiU, tot i haver-se avançat a la retallada estatal traient-nos 3 dies, podia haver considerat que la norma estatal no podia ser considerada bàsica i que, per tant, es mantenien els 6 dies que fixava la norma de funció pública de Catalunya. Tanmateix, s'apuntà ràpidament al carro de la retallada estatal i ens suprimí 3 dies més d'assumptes personals i els dies addicionals per antiguitat, deixant-nos únicament 3 dies¹.

En desacord amb aquesta mesura, des de CATAc varem interposar, en data 11.04.13 el recurs contenciós - administratiu 35/2013 davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que, hores d'ara, continua tramitant-se. Al mateix temps varem proposar al Tribunal que, abans d'una eventual desestimació, plantegés qüestió d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional.

Aquest recurs es basa en que la Llei de Funció Pública de Catalunya (Decret Legislatiu 1/1997) estableix 6 dies d'assumptes personals més els dies addicionals per antiguitat i en que la norma estatal (EBEP) no pot tenir, en aquest cas, caràcter bàsic.

Igualment, hem interposat diferents recursos individuals per la mateixa qüestió.

Així mateix, hem interposat recurs contenciós (618/2014) contra l'article únic, apartat vuit del Decret 48/2014, de 8 d'abril, pel qual es modifica l'article 19 del Decret 56/2012, de 29 de maig, sobre jornada i horaris de treball del personal funcionari al servei de l'Administració de la Generalitat, que adapta el reglament de jornada i horaris, en matèria de dies d'assumptes personals, al que estableix l'EBEP i alhora contradiu el que estableix el Decret Legislatiu 1/1997, és a dir, contradiu la pròpia normativa del Parlament de Catalunya.

No deixa de resultar curiós que el recurs d'inconstitucionalitat, interposat en data 04.04.13, per la mateixa Generalitat contra el Decret 20/2012, reconeix, en referència a la imposició per l'EBEP del número de dies d'assumptes personals, que:

... la nueva regulación de los arts. 48 y 50 EBEP, otorgada por el art. 8 del RD 20/2012 invade la competencia de la Generalitat de desarrollo legislativo de las bases del régimen estatutario de los funcionarios públicos...

Així mateix, el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre el RDL (BOPC 372/2012, de 4 de setembre, pàgines 12-13) digué que l'article relatiu al règim de permisos i llicències dels funcionaris públics:

...és contrari a l'article 149.1.18 CE per un excés de regulació de les bases del règim estatutari dels funcionaris públics i, així mateix, vulnera l'article 136.b de l'Estatut

---

¹ Posteriorment, mitjançant Llei Orgànica 9/2013, de 20 de desembre, el nombre de dies d'assumptes personals quedà en 4 i, finalment, per la Llei 15/2014, de 16 de setembre, aquests dies quedaren fixats en els actuals 5.

d'Autonomia de Catalunya, que estableix la competència compartida de la Generalitat per al desenvolupament dels drets i dels deures del personal al servei de les administracions públiques catalanes.

L'Administració al·lega que, tot i estar en contra, ha de respectar la norma estatal mentre aquesta no sigui alterada pel Tribunal Constitucional, encara que això suposi deixar sense efecte el que preveu la normativa de Catalunya.

Tanmateix, actua a conveniència, ja que, en relació a la Disposició Addicional 71 de la Llei de Pressupostos de l'Estat per al 2012 (Llei 2/2012 de 29 de juny), que establí que s'havien de fer 37,5 hores setmanals durant tot l'any (la qual cosa suposava la desaparició de la jornada d'estiu), no ha tingut (amb bon criteri) cap problema en inaplicarla.